

अभिध्या (von ध्या mit अभि) f. das Begehren nach fremdem Gute AK. 1, 1, 2, 24. H. 431. — Vgl. अभिधान.

अभिधान (wie eben) n. das Richten der Gedanken auf einen Gegenstand, mit dem gen. des obj.: तस्याभिधानात् ऽवर्तय. UP. 1, 10 (अभिधानात् gedr.). 11. mit dem loc.: परद्रव्ये अभिधानम् M. 12, 5.

अभिर्नन्द (von नन्द mit अभि) 1) m. Wollustgefühl: अभिर्नन्दो विष्णु-लिङ्गाः CAT. Br. 14, 9, 4, 16. (= BRH. ÂR. UP. 6, 2, 13.) KĀND. UP. 5, 8, 1. — 2) Sehnsucht, Verlangen; das obj. geht im comp. voran: दाक्षप्रपा-का शिशिराभिर्नन्दा (pl.) धूमायनम् u. s. w. पित्तभिषये नयने भवति SUÇR. 2, 213, 1. 2. — 3) Titel eines Commentars zum AMARAKOŠHA COLEBR. Misc. Ess. II, 53, N. — 4) अभिर्नन्दपण्डित N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 643.

अभिर्नन्दन (wie eben) m. N. pr. der 4te Arhant der gegenwärtigen Avasarpinī H. 26.

अभिर्नन्दीय (wie eben) adj. anzuerkennen, zu loben ÇĀK. 63, 18.

अभिर्नन्दिन् (wie eben) adj. sich sehnd, verlangend, am Ende eines comp. R. 3, 30, 5. 79, 12. 5, 39, 11.

अभिर्नन्द्य (wie eben) adj. zu loben, zu schätzen: जनस्य — दावप्यभू-तामभिर्नन्द्यसत्त्वो RAGH. 5, 31. अन्यद्गमधेयमेतेषां रत्नणे निपतति । परद्रव-राशीनापि विद्यायामभिर्नन्द्यम् ÇĀK. 27, 6.

अभिर्नभ्यै (von अभि + नभस्) n. Wolkennähe: अर्कमस्मि मरुमर्केऽभि-नभ्युदीपितः RV. 10, 119, 12.

अभिर्नम (अ + न) adj. f. आ stark geneigt, gebückt RAGH. 13, 32.

अभिर्नय (von नी mit अभि) m. Pantomime, theatralische Darstellung AK. 1, 1, 7, 16. H. 282. SĀH. D. 76, 11. VIKR. 36. RAGH. 9, 29. 19, 14. KIR. 10, 42. SĀJ. zu CAT. Br. 1, 3, 1, 6. 7, 2, 4, 3, 18. u. s. w. zur Erklärung von इक्ष्, अत्र, इक्ष् u. s. w. प्रयोगाभिः PRAB. 2, 16. नृपाभिः KUMĀRAS. 5, 79. Am Ende eines adj. comp. f. आ KATHĀS. 17, 20. साभिर्नयम् adv. panto- mīmisch: आरुक्ष्य ÇĀK. 62, 15, v. l. अर्वाभ्यै 100, 20, v. l. Statt अभिर्नय-पसंपन्ना PĀNĀT. 127, 22. ist wohl अभिर्नव zu lesen.

अभिर्नव (अभि + नव) adj. ganz neu, ganz frisch AK. 3, 2, 27. H. 1448. लोक् सुÇR. 2, 132, 12. सेवक PĀNĀT. III, 122. पदपङ्क्तिः ÇĀK. 56. वपुस् 18. काण्डशोणित 154. पयस् Milch AK. 2, 9, 54. H. 403. अभिर्नवोद्भिद् AK. 2, 4, 4. फलमभिर्नवपाकम् VIKR. 90. MEGH. 96. DHŪRTAS. 67, 5. अभिर्नवच-न्द्रार्धविधि Tit. des 114ten Adhijā im BHAVISHJOTT.-P. Verz. d. B. H. No. 468. अभिर्नवशाकटायन ÇĀKATĀJANA der Jüngere, ein Grammatiker, COLEBR. Misc. Ess. II, 44.

अभिर्नक्त (von नक्त mit अभि) n. Verband (der Augen): अभिर्नक्तं प्र-मुच्य KĀND. UP. 6, 14, 2.

अभिर्निधन (अभि + निधन) n. N. eines Sāman: आभीकमभिर्निधनमा-भीक्ष्वानि चैके (माध्यंदिने पवमान आवापति) KĀTJ. Çā. 25, 14, 15.

अभिर्निधान (von धा mit अभि + नि) n. 1) das Niederlegen zu etwas An-derm hin KĀTJ. Çā. 5, 1, 32. bei MAHĀBH. zu VS. 5, 2. — 2) Unterdrückung, Schwächung (in der Aussprache) RV. PRĀT. 6, 5, 9. 11. AV. PRĀT. 1, 42.

अभिर्निर्मुक्त (अभि + निर्मुक्त) adj. der bei Sonnenuntergang schon schläft AK. 2, 7, 54. H. 860.

अभिर्निर्वाण (von वा mit अभि + निस्) n. Auszug gegen den Feind AK. 2, 8, 3, 63. H. 789.

अभिर्निवर्त (von वर्त् mit अभि + नि) m. das sich-zu-Etwas-Hinkeh- ren; davon acc. ०वर्तम् adv.: पुनः पुनर्अभिर्निवर्तमृत्विजो भक्षयन्ति तस्माद्- तवश्च मासाश्चान्योऽन्यमभिर्निवर्तते CAT. Br. 12, 8, 3, 30.

अभिर्निविष्ट (von विष् mit अभि + नि) adj. fest beharrend auf Etwas; davon nom. abstr. ०ष्टता das Beharren auf Etwas: निन्दन्तेपापमानोदेर्-मर्थो ऽभिर्निविष्टता SĀH. D. 69, 4.

अभिर्निवेश (wie eben) m. 1) das sich-Hingeben einer Sache, Neigung zu Etwas, das zu Willen-Sein: अनुवृत्ताभिर्निवेशतोषिणा कृता-यनुज्ञा गुरुणा KUMĀRAS. 5, 7. पापे ऽभिर्निवेशः P. 1, 4, 47, Sch. वितथाभिर्निवेशः M. 12, 5. वितथाभिर्निवेशवत् JĀGŪ. 3, 155. कर्तृणादिषु च सकलस्यापि साभि- निवेशप्रवृत्तिदर्शनात् SĀH. D. 24, 22. ततो देव्या समुपज्ञाताभिर्निवेशम् (adv. Sch. = उत्पन्नो ऽभिमानो यत्र यस्यां क्रियायां यथा स्यात्तथा) उक्तमेवम् PRAB. 67, 14. Vgl. अक्षिणिवेश im PRĀKRĪT ÇĀK. 34, 9. 35, 18. कदमस्तिं दे हिअभिर्निवेशो VIKR. 35, 13. — 2) Vorhaben, Vorsatz: जनकात्मजायां नितात्तत्रताभिर्निवेशमीशम् RAGH. 14, 43. — 3) Beharrlichkeit H. 1300. — 4) योगशास्त्रमते मरणान्तरमयजनकाविद्याविशेषः । ÇKDR. eitle Furcht: अविद्यास्मितारगद्वेषाभिर्निवेशाः पञ्च क्लेशाः Sch. zu ÇĪC. 4, 55. Vgl. SĀMĀJAK. ed. WILS. S. 130. VP. 34, N. 2. Sch. zu PRAB. 98, 15.

अभिर्निवेशिन् (wie eben) adj. ergeben, nachhängend: वितथाभिः JĀGŪ. 3, 134.

अभिर्निष्कारिन् (von कर, करोति mit अभि + निस्) adj. der gegen Jmd Etwas ausführt, anschlāgt: कृत्याकृतौ वलुगिने ऽभिर्निष्कारिणः प्रज्ञा । मृणाहि कृते AV. 10, 1, 31. — Vgl. अभिर्कृत्वन्.

अभिर्निष्क्रमण (von क्रम् mit अभि + निस्) n. das Verlassen des Hau- ses um den Einsiedlerstand zu ergreifen BURN. Lot. de la b. l. 333. fg. ०सूत्र Titel eines buddh. Werkes SCHIEFFNER, Lebensb. 232 (2).

अभिर्निष्ठान (von स्तन् mit अभि + निस्) P. 8, 3, 86. m. 1) ein verklän- gender Laut: विसर्जनयोऽभिर्निष्ठानः AV. PRĀT. 1, 42. — 2) der Visarga TRIK. 3, 3, 228. H. an. 5, 24. MED. n. 230. P. 8, 3, 86. Sch. नाम चास्मै दस्यु- र्घोषवद्व्यत्तरत्तस्यमभिर्निष्ठानात्तम् ĀÇV. GRH. 1, 15. PĀR. GRH. 1, 17. in Z. d. d. m. G. 7, 532. — 3) Buchstab TRIK. H. an. MED. P., Sch. — An mehreren Orten mit छ statt ष्ट; vgl. अभिर्निस्तान.

अभिर्निष्पत्ति (von पद् mit अभि + निस्) f. das Auftreten, Erscheinen: तन्मात्रेणा स्ववृत्तेषां in dieser Form allein ÇĀK. in WIND. Sāncara 124.

अभिर्निस्तान = अभिर्निष्ठान P. 8, 3, 86.

अभिर्निकृति s. धा mit अभि + नि.

अभिर्नीत (von नी mit अभि) adj. 1) sehr geschmückt oder vorzüglich, अतिसेवक AK. 3, 4, 14, 83. संस्कृत H. an. MED. — 2) geeignet AK. 2, 8, 1, 24. 3, 4, 14, 83. H. 743. an. 4, 94. MED. l. 181. मित्रार्थमभिर्नीतस्त्वम् R. 4, 28, 13. — 3) geduldig oder ungeduldig (?), je nachdem man मर्षिन् oder अमर्षिन् liest, AK. 3, 4, 14, 83. H. an. MED.

अभिर्नितव्य (wie eben) adj. aufzuführen, darzustellen: नाटकम् PRAB. 2, 19.

अभिर्नय (wie eben) adj. dass. H. 285.

अभिर्न (3. अ + भिन्) adj. 1) nicht durchbohrt, nicht verwundet: तीक्ष्ण- दुर्जननिकाशरैर्भिन्नाः ÇĀNTIC. 2, 17. unverletzt CAT. Br. 8, 7, 2, 16. RAGH. 17, 12. — 2) nicht gebrochen, ganz KĀTJ. Çā. 26, 7, 48. von einer Zahl COLEBR. Alg. 16. — 3) zusammenhängend: अभिन्ने (AV. 4, 21, 2. an der entsprechenden Stelle: अभिन्ने क्लित्ये नि दधासि देवपुम् RV. 6, 28, 2.)